

- sok kis gép helyett nagyobb teljesítményű gépek beszerzésére kell törekedni;
- a gépsorok folyamatos munkája érdekében a tartalékgépek biztosítására kell törekedni;
- a hazai gépgyártás örvendetes kezdeti sikerét — 80 milliót fog gyártani 1982-ben — tovább kell szélesíteni;
- az erdőgazdasági munkákat most már halaszthatatlanul koncentrálni kell az erdőrendezés segítségével és meg kell szüntetni annak szétszórtságát;
- a karbantartás, javítás szervezetét, műhelyeit ki kell alakítani és korszerű üzemfenntartással a gépek üzembiztonságát jelentősen növelni kell;
- az útépités vonatkozásában az évente épülő burkolt utak hosszát 120—140 km-re kell feleleelni;
- a fakitermelés kialakult struktúráját jónak kell tekinteni, a választékban való fakitermelési munkarendszerben alkalmazott gépeket azonban korszerűsíteni kell, a hosszúfás munkarendszerben pedig az alsó felkészítő-telepi technológia arányát növelni kell.

HARTMANN TIBOR:

A hazai fa jobb és takarékosabb hasznosításának feltételei

(Részlet az előadásból)

...Célunk az ezredfordulóra az importnak szinten tartása, vagy minimális csökkentése, a fakitermelés fokozása, az export magasabb készütségi fokú termékekből való növelése mellett olyan fafeldolgozási szerkezet kialakítása, amely biztosítani tudja a lakosság és a felhasználók növekvő igényeinek kielégítését...

Célkitűzéseinket csak akkor tudjuk megvalósítani, ha

- a kitermelt fa minőségi megóvására sokkal nagyobb gondot fordítunk,
- a rendelkezésre álló faanyagot ott és úgy hasznosítjuk, ahol a legnagyobb szükség van rá, ahol a legnagyobb érték állítható elő belőle és ahol a fafeldolgozás során a lehető legkevesebb hulladék keletkezik,
- az iparág fejlesztésénél nagy figyelmet fordítunk a gyengébb minőségű erdei választékok, ipari hulladékok jobb hasznosítására, a tömör fa helyettesíthetőségére,
- a mennyiségi termelés mellett fokozott figyelmet fordítunk a minőség kérdésére is,
- a fatermesztés, fakitermelés és a fafeldolgozás során a jelenleginél sokkal jobban figyelembe vesszük a továbbfeldolgozó ipar igényeit és lehetőségeit,
- javítjuk a feldolgozás gazdaságosságát, hatékonyságát.

...A gyengébb minőségű fa ipari hasznosítására a vegyipar, cellulózipar, a furfurol-, a faszéngyártás területén van lehetőség.

Amennyiben a hazai cellulózipar fejlesztése mellett döntenének az illetékesek, az alapanyagot a 90-es évek végétől kezdődően biztosítani lehetne hazai forrásból. A meglévő furfurol- és faszéngyártó kapacitásaink gazdaságossági és értékesítési gondok miatt nincsenek teljesen kihasználva. Meg kell találni a gazdaságos üzemeltetés és a termék piaci elhelyezésének lehetőségét. Első lépésben a meglévő kapacitások kihasználását kell elérni. A kutatás és

a fejlesztés feladata megtalálni a gyenge minőségű — de kémiai szempontból értékes anyagokat, vegyületeket tartalmazó — faanyag kémiai hasznosításának gazdaságos lehetőségeit is.

Meggyőződésem, hogy a faanyagot, mint ipari nyersanyagot kell a felhasználás szempontjából elsősorban figyelembe venni és hasznosítani. A legnagyobb népgazdasági értéket az ipari feldolgozás, ill. felhasználás adja. Másodszorban jöhet csak szóba a faanyag, mint energiahordozó. Tudomásul kell azonban venni, hogy az energiagondok enyhítéséből nekünk is részt kell vállalni...

Az ipari hulladékok — másodnyersanyagként hasznosíthatatlan és kéreg — energetikai hasznosítását saját hőenergia biztosításánál kell számításba venni. Az erdei apríték energetikai célú hasznosítására — úgy tűnik — a kommunális, állattartó és növényházi épületek fűtésénél nyílik lehetőség, de erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében is, hogy a lakóházak fűtését is gazdaságosan biztosítani lehessen...

(Lásd még: AZ ERDŐ, 1982. 2. sz., 69—73. p.)

DR. TÓTH SÁNDOR:

AZ ERDŐGAZDÁLKODÁS ÉS A VADGAZDÁLKODÁS ÖSSZEANGOLT TÁVLATI FEJLESZTÉSE

Az ellentmondásokat tükröző, visszatérő vita folyik az erdő és a vad összehangolásáról. Lényeges, érdemi lépések történtek az egyensúly helyreállítására. A viták azonban arra utalnak, hogy nem megnyugtatóak az eddig tett intézkedések.

A legfontosabb területen sikerült előrehaladni. Elkészültek a vadgazdálkodás távlati koncepciói alapján a vadászati üzemtervek. Az üzemtervek jóváhagyói és közvetlen végrehajtatói a vadászat (erdészet) vállalatfelügyeleti szervei. Az irányításban tehát jól elhatárolt központi funkcionális, területi irányítási és vállalatfelügyeleti szintek alakultak ki, mint az üzemterv-végrehajtás szervezeti feltételei.

Tartalmi kérdésekben új elvek jutottak kifejezésre. Az üzemtervek, az erdészeti-vadászati kutatás mai ismeretei alapján külön tételként tartalmazzák az erdő vadeltartó képességének megfelelő vadállományt és önálló tételként az egész éves takarmányozással, illetve a zárt téren fenntartható vadat. A két utóbbi a vadgazdálkodó döntésétől és az illetékes erdőfelügyelet és megyei tanács egyetértésétől függ.

Joggal mondjuk tehát, hogy létrejöttek az erdő—vad jobb összehangolásának a feltételei. Nincs megnyugtató koncepció az erdei károk értékelésében, megítélésében, térítésében. Ez a viták további forrása. Az első lépés megtörtént: a soproni Erdészeti és Faipari Egyetem vadászati tanszéke az MTA—MÉM erdészeti bizottsága elé terjesztette az „Erdei vadkárbecslési útmutató” tervezetét. Az útmutató hiányosságai mellett is szemléletformáló lehet, de mindenképpen csak része a nagy adósságnak — az egységes erdei kárbecslési útmutatónak.

Koncepció kérdése, hogyan értelmezzük az erdő—vad egyensúlyát. Sok zavaros fogalmazásban hallunk a biológiai egyensúlyról, figyelmen kívül hagyva, hogy az erdőnek, mint ökológiai rendszernek arról a mesterséges egyen-